

Tavallinen tyttö

Herään taas kerran äitin huutoon. - Sinun pitää nyt herätä, kun koulu alkaa kohta! - Joo, mutta mulla on sairas olo. Sanoin äidilleni vaikka ei minulla ei ollut edes mitään. - Noh katsotaanpa onko sinulla kuumetta tai lämpöä. Äitini sanoi ja kuulosti vähän siltä että tietäisi että huijaan! Otin kuumemittarin ja se näytti ihan normaalia lämpöä. - Sinä taisit vaan huijata minua! Eikö niin? Äitini kysyi minulta. - Mutta mä en halua kouluun! Ajattelin kylläkin vain niitä jotka kiusaavat minua... - Okei, minä lähden kouluun! Kun olin söyny ja pukenut kaikki vaatteet lähdin pyörällä polkemaan kouluun päin. Tällä tiellä minut aina kaadetaan tai jotenki muuten kiusataan, mutta nyt täällä ei ole ketään, ajattelin. Siinä samalla paras kaverini tuli takaa päin pyörällä, joittenki toisten tyttöjen kanssa. Yksi tyttö ajoi yhtäkkiä pyörääni pahki ja kaaduin. - Kuka kaatuu pyörällä, jos toinen vähän koskee pyörään? Sanoi sen tytön kaveri ja kaikki vaan nauroi! En edes uskaltanut puolustaa itseäni, joten oli vain ihan hiljaa ja ihmettelin kuinka parhaan kaverin kaveri voi tehdä noin. Onneksi tytöt lähtivät äkkiä pois, koska uhkasin kertoa opeille!

Kun olin koulun pihassa, harkitsin opelle kertomista, mutta opettaja ei varmasti uskoisi sitä! Opettajani nimi oli Paavo. Hänellä on omat suokkarit ja en kyllä kuulu niihin varmastikkaan. - Mooi Julia! Sanoi hyvä ystäväni Saara! Moi Saara, vastasin hänelle! Mitä sinulle kuuluu? Saara kysyi. Ihan hyvää. Entä sinulle? Ei tässä kummempaa Saara vastasi. Voitko alkaa koulun jälkeen? Saara kysyi, hiljenin ja mietin että mitä sanoisin. Päätin vastata että voin ja menisimmekö lähimmäiseen puistoon? Saaralle kävi se ja menimme sinne tasan kahdelta! - Milloin sinä tulet, koska olen jo täällä, kysyin Saarialta puhelimesta. -Olen ihan kohta siellä, mutta minulla on pari yllätysvierasta! Sanoi Saara mystisen kuuloisena ja lopetti puhelun. - Jaa... Ketäköhän ne yllätysvieraat ovat? Toivottavasti he eivät ole Maria ja Siiri! Noh, tietenki he kävelevät Julian kanssa! Mutta minulla on suunnitelma! Tiedän että noi kaikki tykkää yhdestä pojasta ja voisin kutsua hänet tänne, koska tunnen hänet! Päätin pirauttaa hänelle eli Ollille ja Olli sanoi voivansa alkaa. Varoitin Ollia kolmikosta! - Moi! Sanoivat kaikki ne tyypit. -No moi! Sanoin noille lissuille, paitsi ei Julia ole lissu.

- Minäkin kutsuin yhden "yllätysvieraan", eikö olekkin kivaa? Yhtäkkiä puhelimeni soi, isäni soittaa minulle. Sanoin Saaralle että minun pitää mennä ja alkakaa sitten Ollia, selvä sanoi Saara. Lähdin äkkiä pyörällä kotia koska tämä vaikutti hyvin vakavalta asialata. Kun olin kotona isäni istui sohvalla ja sanoi: Tule viereeni niin selitän - Äitisi ja minä erosimme... Miksi ihmeessä? Kysyin isältääni? -Meidän suhteemme ei sujunut kovin hyvin enään, joten paras vaihtoehto on eroaminen. Asut täällä vielä viikon ja sitten minäkin muutan, siksi aikaa sinä muutat äitillesi. Sinä käyt äitisi tykönä joka viikonloppu, mutta et kohta sitäkään! Hän muuttaa Englantiin, ehkä Lontooseen. Hän ei ole vielä päättänyt mihin menisi. Isäni sanoi epätoivoisesti. -Selvä minä ymmärrän, mutta en halua menettää Juliaa! Menin huoneeseeni itkemään ja päätin että en muuttaisi! Seuraavana koulupäivänä kerroin parhaille kavereilleni, oikeastaan vaan Saaralle... -Sitten parin viikon päästä muuttaisimme. Sanoin Julialle, mutta Julia ei uskonut minua. -En halua uskoa että muutat poissa sillä olit ainoa minun tosi ystävä! Sanoi Julia. - Tämä on vaan tosi asia... En voi sille mitään! Kyllähän minä siellä varmaan ystäviäkin saan, mutta vain ehkä..

- Kauanko olet vielä täällä? Kysyi Julia. -
Muutamme parin viikon päästä eli viikon päästä.
Päiviä kuluu ja muutto lähestyy... - En halua muuttaa
iskä! Kaveritki jää tänne ja musta tulee yksinäinen.
Sanoin iskälleni. - Mutta on pakko. En voi mitään,
Iskä sanoi. Taas kerran päiviä kuluu niin äkkiä että
muutto tapahtuu jo tänään! Hyvästelin kaverini ja
lähdin poissa kotoa. - Heippa Julia! -Tulee ikävä,
mutta voit aina käydä meillä ja minä teillä, sanoin
Julialle. - Minulla on salaisuus... Minulla alko eilen
menkat, Julia sanoi nolostuneena. - Aijaa,
minullakin on salaisuus! Minä erosin Kallesta. -
Miksi et ole kertonut että olet Kallen kaa ja miksi
erosit? - Siihen on syynsä! Sanoin, mutta heippa! -
Heippa ja nähdään!

Parin vuoden päästä he olivat vieläkin parhaat kaverukset ja kävivät monesti toisilla kylässä :) - Mooi! Millon voin tulla teille yötä? Kysyin puhelimesta. - Varmaan tällä viikolla kun onhan kesäloma! Julia sanoi. - Jep! Ja tästä tulee varmasti paras kesä kaikista! Arvaa miksi. - Noh? Kysyi Julia - Ne ärsyttävät tytöt vaihtaa koulua. Syy oli todella tyhmä! Enkä jaksa kertoa sitä. Sanoin Julialle. - Varmaan todella kivaa! Mutta en voi nyt puhua, koska alan kavereitani joten palaillaan! Heippa. - Heippa! sanoin ja lopetin puhelun. Mutta yksi asia on varma että tästä tulee paras kesäloma ikinä!

Loppu ;)

